

Theodor Storm,

Knecht Ruprecht

Von draußen, vom Walde komm ich her;
Ich muß euch sagen, es weihnachtet sehr!

Allüberall auf den Tannenspitzen
Sah ich goldene Lichtlein sitzen;

Und droben aus dem Himmelstor
Sah mit großen Augen das Christkind hervor.

Und wie ich so strolcht' durch den finsternen Tann,
Da rief's mich mit heller Stimme an:

„Knecht Ruprecht“, rief es, „alter Gesell,
Hebe die Beine und spute dich schnell!

Die Kerzen fangen zu brennen an,
Das Himmelstor ist aufgetan.

Alte und Junge sollen sich nun
Von der Jagd des Lebens einmal ruhn,

Und morgen flieg' ich hinab zur Erden;
Denn es soll wieder Weihnachten werden!“

Ich sprach: „O lieber Herre Christ,
Meine Reise fast zu Ende ist;

...

Theodor Storm,

Servisto Rupreĥto

tradukita de Manfredo Ratislavo

De l' arbaro mi venas, de ekstere;
Aŭskultu: Kristnaskas jam ree surtere!

Ĉie, sur ĉiuj abio-pintetoj
Sidas ore brilantaj lumetoj;

Kaj supre, el la ĉiel-pordego
Rigardis la krist-ĉinfan' kun mirego.

Kaj kiam mi iris tra l' arbara senfin',
Per laŭta voĉo alvokis li min:

„Ho Rupreĥto, maljuna ulo,
Levu la gambojn, vi vagemulo!

En ĉiu domo jam lumas kandelo,
Kaj malfermiĝis la pord' de l' ĉielo.

Ripozu la homoj unufoje,
Kristnaskon festu ili ĝoje.

Kaj morgaŭ surteren mi flugos senpere,
Ĉar ree fariĝu Kristnasko surtere.

„Pardonu min, ho Sinjoro“, mi diris,
„Al ĉiu urbo mi ankoraŭ ne iris.

...

Ich soll noch nur in diese Stadt,
Wo's eitel gute Kinder hat.“

- „Hast du denn das Säcklein auch bei dir?“
Ich sprach: „Das Säcklein, das ist hier;

Denn Äpfel, Nuß und Mandelkern
Fressen fromme Kinder gern.“

- „Hast denn die Rute auch bei dir?“
Ich sprach: „Die Rute, die ist hier!

Doch für die Kinder nur, die schlechten.
Die trifft sie auf den Teil, den rechten.“

Christkindlein sprach: „So ist es recht!
So geh mit Gott, mein treuer Knecht!“

Von draußen, vom Walde komm' ich her;
Ich muß euch sagen: Es weihnachtet sehr!

Nun sprecht, wie ich's hierinnen find'!
Sind's gute Kind, sind's böse Kind?

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas THEODOR STORM (Teodoro Stormo, *1817-09-14 – †1888-07-04).*

MR-019-3-1c / Arg-97-194 (2003-12-11 07:54:54)

Eniru nur tiun ĉi urbon ankoraŭ mi;
Ĉar bonaj infanoj enestas en ĝi.“

- „Ĉu havas vi ankaŭ la sakon ĉe vi?“
- „Jes“, mi diris, „estas ĝi tie ĉi;

Ĉar al infanoj de ĉiuj landoj
Ja plaĉas nuksoj kaj amandoj.“

- „Ĉu havas vi ankaŭ batvergon ĉe vi?“
„Jes“, diris mi, „jen estas ĝi!

Ĝi estu por la infanoj, la fiaj.
Batataj estu postaĵoj iliaj.“

„Nun iru kun Dio, fidela servisto!“
Parolis al mi la infano Kristo.

De l' arbaro mi venas, de ekstere;
Min kredu: Kristnaskas jam ree surtere!

Nu, vi infanoj ĉie ĉi,
ĉu estis karaj ĉiuj vi?

*Traduko de la Germana poemo “Knecht Ruprecht” de THEODOR STORM (Teodoro Stormo, *1817-09-14 – †1888-07-04) en Esperanton de MAN-FREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04).*

MR-019-3-1c / Arg-97-195 (2003-12-11 08:04:31)